

चूर्णक-र्णिका, चूर्णयिता-त्री, इत्यादिकानि रूपाणि अमणार्थक—(474)
भौवादिकघूर्णघातोपर्यन्तरूपाणीव बोध्यानि । ल्युटि^A-चूर्णनम् । प्यन्तात्
सनि तु इमानि रूपाणीति विशेषः ।

चुचूर्णयिषकः-षिका, चुचूर्णयिषिता-त्री, चुचूर्णयिषन्-न्ती ;
चुचूर्णयिष्यन्-न्ती-ती, चुचूर्णयिषमाणः, चुचूर्णयिष्यमाणः ;
चुचूर्णयिद्-चुचूर्णयिषौ-चुचूर्णयिषः, चुचूर्णयिषितः-तवान् ;
चुचूर्णयिषुः, चुचूर्णयिषितव्यम्, चुचूर्णयिषणीयम्, चुचूर्णयिष्यम् ;
ईषच्चुचूर्णयिषः-दुश्चुचूर्णयिषः-सुचुचूर्णयिषः ;
चुचूर्णयिष्यमाणः, चुचूर्णयिषः, चुचूर्णयिषितुम्, चुचूर्णयिषा ;
चुचूर्णयिषणम्, चुचूर्णयिषित्वा, प्रचुचूर्णयिष्य, चुचूर्णयिषम् २ ; }
चुचूर्णयिषित्वा २. }

(551) “ चूर्ण सङ्कोचने ” (X-चुरादिः-1642. सक. सेट्. उभ)

‘ चूर्ण सङ्कोचने ’ इति क्षीरस्वामी पपाठ ।

चूर्णकः-र्णिका, चुचूर्णयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिक-
चूर्णयतिवत् (550) बोद्धव्यानि । स्त्रियाम्-चूर्णना^B ।

(552) “ चूष पाने ” (I-भ्वादिः-673. सक. सेट् पर.)

चूषकः-षिका, चूषकः-षिका, चुचूषिषकः-षिका, चोचूषकः-षिका ;
चूषिता-त्री, चूषयिता-त्री, चुचूषिषिता-त्री, चोचूषिता-त्री ;
चूषन्-न्ती, चूषयन्-न्ती, चुचूषिषन्-न्ती ;
चूषिष्यन्-न्ती-ती, चूषयिष्यन्-न्ती-ती, चुचूषिषिष्यन्-न्ती-ती ;

— चूषयमाणः, चूषयिष्यमाणः, — चोचूष्यमाणः, चोचूषिष्यमाणः ;
¹चूद्-चूड्-चूषौ-चूषः ;

I. ‘ झलां जशोऽन्ते ’ (8-2-39) इति जश्त्वेन डकारः ।

A. ‘ संपक्ष्य तन्निजदशैवमवर्णि लोकैरेषोऽजनिष्ट किल दुष्टविचूर्णनार्थम् । ’

धा. का. 3. 15.

B. ‘ सौधे विटङ्गजुषि पश्यति धूसितोऽयं

राजारिकीटबलचूर्णनयाऽतिपूज्यः । ’ धा. का. 3. 27.